

[Alfred Hansen.]

ikke mulighed for, da de ikke betaler nogen skat, at få del i dette tilskud, som man nu ønsker at strø om sig med til de velbjærgede. De må endnu en gang betale. I går diskuterede vi, om de skulle have 5 øre mere eller mindre, hvad der nu var socialt retfærdigt. Det er beskæmmende, at man ikke også gennem disse midler her vil give pensionister mulighed for i deres løbende budget at formindske deres faktiske driftsomkostninger i forbindelse med det beløb, de skal bruge til opvarmning af deres bolig. Også de – og måske specielt de – havde behov for at nedsætte deres løbende omkostninger.

Willhjelm (VS):

VS kan stemme for ændringsforslag nr. 1, stillet af DKP og af fremskridtspartiet, om, at tilskuddene for lejeboligerne skal forbeholdes de boliger, der er fra før 1965. Vi erkender, at det ikke har den store praktiske betydning, da der jo næsten ikke er bygget lejeboliger siden, men der er i hvert fald rigeligt behov inden for denne her beløbsramme i den gamle boligmasse, og vi finder, det er rimeligt, at de bliver forbeholdt den.

De 6 ændringsforslag, der er stillet af ministeren og har fået tilslutning af et flertal, består jo reelt i en ændring med henblik på at give de største, de rigeste parcelhusejere, en ny fradragsfidus, og derfor vil VS stemme imod alle disse 6 ændringsforslag.

Vi kunne godt være tilfredse med, at dette lovforslag ville ende med kun at omfatte lejeboliger, som vi hele tiden har sagt at det burde, men det er jo ikke det, man gør, for det fremgår klart og tydeligt også af bemærkningerne, at det kun er, fordi man ønsker at flytte tilskuddet for ejerboligerne over på en fradragsregel, der gør det endnu mere asocialt.

Denne struktur, man har accepteret under presset fra V, K og Q, og CD for den sags skyld, som jo er en af fædrene til den slags fradragsfiduser, har nødvendiggjort, at man har foretaget en opdeling af beløbene, hvad man ikke har haft før. Der kan man godt spørge sig selv og måske især regeringen og socialdemokratiet: hvad ligger i grunden bag den opdeling, at man nu siger, at af de 1.150 mill. kr., der står til rådighed til dette over en 4 års periode, afsætter man på forhånd de 550 mill. kr. til lejeboligerne og de 600 mill. kr. til ejerboligerne. Det kan se meget rimeligt og lige

ud; det er det jo ikke, for i forvejen er der gået 1 mia kr. til dette formål, hvoraf de 80 pct. er gået til ejerboligerne. Og alligevel deler man nu den næste milliard skævt over, sådan at der bliver lidt mindre til lejeboliger end til ejerboliger. Hvad er begrundelsen for den fordeling?

Man kunne også spørge dem, der har taget initiativ til denne fradragsfidus: hvad er begrundelsen for, at man ændrer det fra tilskud til fradrag, vel vidende, at det bliver mere asocialt, vel vidende, at de rigeste derved får – som det ligger i svaret fra ministeriet – en fordel, der er 2/3 af investeringen, mens de fattige slet ikke kan udnytte den, selv om de bor i parcelhuse. Hvad er begrundelsen for det dér? Vi ved, det giver en ringere beskæftigelseseffekt, en endnu ringere beskæftigelseseffekt end før. Vi ved, at det giver en endnu lavere isoleringseffekt, en endnu lavere energibesparel-seseffekt, end tilskudsordningen, der ikke i forvejen var for god på dette område, og vi ved, at det gør det yderligere asocialt med hensyn til, hvem der overhovedet kan benytte det. Hvad er begrundelsen for, at man har insisteret på at få det her gjort til en fradragsordning?

Jeg skal undlade at citere, hvad socialdemokratiske ordførere i de foregående år, hver gang det her har været oppe på CDs eller andres foranledning, har sagt af rigtige ting om det asociale i den slags forslag. Det burde være overflødig. Men jeg vil godt erindre om, at VKQ-forslaget, som det lå, og som er udgangspunktet for dette kompromis, ville have sin konsekvens, at selv om det kun blev udnyttet halvt af, hvad der var maksimalt muligt, selv om det kun blev udnyttet af halvdelen af parcelhusejerne, ville det betyde et indirekte tilskud på mellem 1 og 1½ mia kr. på årsbasis. Så siger man nu, at man nu vil begrænse det til 200 mill. kr. på årsbasis. Jeg vil godt stille nogle spørgsmål, som jeg synes man har krav på at få besvaret her i dag: Hvordan vil man begrænse det til 200 mill. kr.? Hvilke forudsætninger vil man gøre sig om udnyttelsesprocenten hos den 1,1 million selvejere, der findes i dette land? Vil man benytte den forudsætning, som har været nævnt i pressen, men som under udvalgsarbejdet kun var et regneksempel fra skatteministeriet eller fra boligministeriet – hvor det nu kom fra – at hvis 100.000 af dem benyttede reglen, så ville det betyde så og så meget? Det har jo aldrig været sagt, at man fandt det sandsynligt, at kun